

derdttwintig jaar oude contract hield in, dat de Gereformeerde Kerken zich bereid verklaarden afgestudeerde studenten van de VU tot de kerkelijke examens toe te laten. Daarmee zeiden ze met zoveel woorden: Wij keuren de opleiding aan de Vrije Universiteit goed. Die vanzelfsprekende goedkeuring is nu weggefallen. Wat betekent dat voor de faculteit? Sommigen suggereerden al, dat de VU nu wel haar theologische faculteit op zou heffen. Niets is echter minder waar. Omdat de opzegging van het contract niets met een negatief oordeel over de kwaliteit van de predikantsopleiding of over de theologische en kerkelijke opstelling van de faculteit te maken heeft maar alles met een ingewikkeld geschuif tussen opleidingsplaatsen, denkt de VU, dat er alle ruimte blijft om de komende jaren hard aan een come back te werken en weer een goede relatie met dezezelfde kerken op te bouwen. Nu echter gebleken is, hoe onzeker het bestaan van een faculteit kan worden als zij helemaal afhankelijk is van de een of andere synodebeslissing, lijkt het wijs om een bredere basis voor de faculteit te zoeken. Aan de faculteit bestond al een goede opleiding Religie en Levensbeschouwing die ook voor beroepen in de media en in de gezondheidszorg opleidt. Daarnaast wil de faculteit zich nader internationaal profileren om onder andere weer een centrum van het internationale calvinisme worden. Het Calvinproject van de VU-kerkhistorici sluit daar uitstekend bij aan. In dit kader werd de

dogmaticus van Leiden, prof.dr.A. van de Beek (53) aangetrokken. Van de Beek geeft sinds enige jaren leiding aan het International Reformed Institute, dat voortaan nu ook aan de VU gevestigd zal zijn. Van de Beek brengt met zijn Gereformeerde Bondsachtergrond een nieuw element in de theologische faculteit in. Middels allerlei fondsen zal de faculteit pogen jaarlijks een groot aantal buitenlandse studenten aan de VU te laten studeren. Daarmee wordt een beleid voortgezet dat al enige tijd geleden begonnen was en dat al geleid had tot een engelstalig college-aanbod. Naast de bovengenoemde internationalisering zet de faculteit ook een proces van oecumenisering in werking. Nu de SoW kerken - hopelijk tijdelijk - wat afstand van de VU hebben genomen, is het zaak voor de VU zich ook op andere kerken te richten. Daartoe is de oecumenicus prof.dr. M.E. Brinkman (1950) als hoogleraar oecumenische theologie en als decaan aangesteld. Vanaf 1 juli 1999 was hij al aan de theologische faculteit verbonden als bijzonder hoogleraar vanwege de Berkelbach van der Sprenkel Fundatie. Met deze benoeming zal ook de aandacht voor niet-westerse christelijke theologie groeien. Ook deze ontwikkeling sluit aan bij een al langer bestaand onderzoeksprogramma over Ontmoeting van Tradities. Als derde vernieuwingstendens moet ook de vernieuwing van de bijbelwetenschappen worden genoemd. Door toedoen van de

computer zijn de mogelijkheden tot exegetisch onderzoek enorm uitgebreid. Daarnaast valt een sterke culturele belangstelling voor de bijbel in onze gesecculariseerde cultuur te signaleren. Zouden die twee ontwikkelingen - de bijbel op internet en de bijbel in onze cultuur - met elkaar te combineren zijn? Daartoe gaat de VU samenwerken in een uitgebreid internationaal netwerk van bijbelgeleerden en zal intensiever contact worden gezocht met de kunst- en muziekhistorici aan de VU, de Neerlandici, etc. Als vierde vernieuwingstendens kan vermeld worden, dat de faculteit er de komende jaren naar zal streven een theologische kopstude te ontwikkelen voor studenten die theologie als tweede studie willen doen. Zeker straks in de nieuwe bachelor-masterstructuur waar alle universiteiten ter vervanging van de doctoraalstudie aan mee gaan werken, moet het mogelijk zijn om voor hen die een bachelor op universitair of hbo-niveau in een ander vak gedaan hebben, een mastersdiploma in de theologie te halen in een constructie die men bij filosofie al heel lang kent. Uiteraard zal zo'n korte, tweede studie ook mogelijk zijn voor hen die een 'ouderwets' doctoraal in een ander vak hebben gedaan. Kortom de VU is druk doende van een nood een deugd te maken.

prof.dr. M.E. Brinkman,
decaan theologische faculteit